1. *Článek 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech musí být vykládán v tom smyslu, že pokud adresát písemnosti tuto písemnost odmítl z důvodu, že není vyhotovena v úředním jazyce přijímajícího členského státu nebo v jazyce odesílajícího členského státu, který tento adresát zná, má odesílatel možnost napravit to zasláním požadovaného překladu.*

2. *Článek 8 nařízení č. 1348/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud adresát písemnosti tuto písemnost odmítl z důvodu, že není vyhotovena v úředním jazyce přijímajícího členského státu nebo v jazyce odesílajícího členského státu, který tento adresát zná, lze tuto situaci napravit zasláním překladu písemnosti za podmínek stanovených nařízením č. 1348/2000 a v co nejkratší možné lhůtě.*

   Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby k vyřešení problémů spojených se způsobem, jímž je třeba zhojit vadu spočívající v chybějícím překladu, které nejsou upraveny nařízením č. 1348/2000, jak jej vykládá Soudní dvůr, použil své vnitrostátní procesní právo, přičemž musí dbát na to, aby zajistil plnou účinnost uvedeného nařízení v souladu s jeho účelem.

([1]) Úř. věst. C 304, 13.12.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 10. listopadu 2005

ve věci C-29/04: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice ([1])

(Nesplnění povinnosti státem — Článek 8, čl. 11 odst. 1 a čl. 15 odst. 2 směrnice 92/50/EHS — Postup při zadávání veřejných zakázek na služby — Smlouva o likvidaci odpadu — Neexistence zadávacího řízení)

(2006/C 10/05)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-29/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 28. ledna 2004, **Komise Evropských společenství** (zmocněnec: K. Wiedner) proti **Rakouské republice** (zmocněnec: M. Fruhmann), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Schiemann (zpravodaj), J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts a M. Ilešič, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 10. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Rakouská republika tím, že smlouva o likvidaci odpadů města Mödling byla uzavřena, aniž byla zachována pravidla pro postup a zveřejnění stanovená ustanovením článku 8 ve spojení s ustanoveními čl. 11 odst. 1 a čl. 15 odst. 2 směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.*

2) *Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 71, 20.3.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 10. listopadu 2005

ve věci C-197/04: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo ([1])

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně ovlivňující spotřebu tabákových výrobků — Odlišné zdanění cigaret a tabákových smotků ‚West Single Packs‘“)

(2006/C 10/06)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-197/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 30. dubna 2004**, Komise Evropských společenství** (zmocněnec: K. Gross) proti **Spolkové republice Německo** (zmocněnec: C.-D. Quassowski, A. Tiemann a U. Forsthoff), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda, K. Lenaerts, E. Juhász, M. Ilešič a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vydal dne 10. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Spolková republika Německo tím, že uplatňovala daňovou sazbu pro jemně řezaný tabák pro vlastnoručně ubalené cigarety na tabákové smotky prodávané pod názvem „West Single Packs“, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 95/59/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků, a článku 2 prvního pododstavce směrnice Rady 92/79/EHS ze dne 19. října 1992 o sbližování daní z cigaret.*

2) *Spolkové republice Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(1) Úř. věst. C 168, ze dne 26.6.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 10. listopadu 2005

ve věci C-316/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van beroep voor het bedrijfsleven): Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (1)

(Povolení uvádět přípravky na ochranu rostlin a biocidní přípravky na trh — Směrnice 91/414/EHS — Článek 8 — Směrnice 98/8/ES — Článek 16 — Pravomoc členských států během přechodného období)

(2006/C 10/07)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-316/04, jejímž předmětem je žádost rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím College van beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) ze dne 22. července 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 26. července 2004, v řízení **Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie** proti **College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen**, za přítomnosti **3M Nederland BV a dalších**, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J. Makarczyk, R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 10. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. *Článek 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh musí být vykládán v tom smyslu, že nezakládá povinnost „standstill". Článek 10 druhý pododstavec ES a čl. 249 třetí pododstavec ES, jakož i směrnice 98/8 nicméně ukládají, že během přechodného období stanoveného v čl. 16 odst. 1 této směrnice, se členské státy zdrží přijímání ustanovení práva, která by mohla vážně ohrozit dosažení výsledku stanoveného touto směrnicí.*

2. *Článek 8 odst. 2 směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh musí být vykládán v tom smyslu, že pokud členský stát povolí na svém území uvádět na trh přípravky na ochranu rostlin obsahující účinné látky neuvedené v příloze I zmíněné směrnice, které již byly uvedeny na trh do dvou let ode dne oznámení této směrnice, není povinen řídit se ustanoveními článku 4 nebo čl. 8 odst. 3 téže směrnice.*

3. *Článek 16 odst. 1 směrnice 98/8 má tentýž význam jako čl. 8 odst. 2 směrnice 91/414.*

4. *Je věcí předkládajícího soudu posoudit, zda hodnocení stanovené v čl. 25d odst. 2 zákona o pesticidech (Bestrijdingsmiddelenwet) z roku 1962 odpovídá všem vlastnostem přezkoumávání ve smyslu čl. 8 odst. 3 směrnice 91/414.*

5. *Článek 8 odst. 3 směrnice 91/414 musí být vykládán v tom smyslu, že obsahuje pouze ustanovení týkající se poskytování údajů před přezkoumáváním.*

6. *Není namístě odpovídat na první otázku.*

(1) Úř. věst. C 239, 25.9.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 10. listopadu 2005

ve věci C-385/04: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (1)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/16/ES — Transevropské sítě — Interoperabilita transevropského konvenčního železničního systému — Neprovedení v předepsané lhůtě)

(2006/C 10/08)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-385/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 7. září 2004, **Komise Evropských společenství** (zmocněnec: W. Wils) proti **Spojenému království Velké Británie a Severního Irska** (zmocněnkyně: C. White), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Schiemann, předseda senátu, K. Lenaerts a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 10. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující: